

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha - západ rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Kantorovou v hlavním líčení konaném dne 25. dubna 2023 v Praze

takto

Obžalovaný

V ■■■■ B ■■■■,

narozen ■■■■, bez zaměstnání, trvale bytem ■■■■
■■■■

je vinen, že

v době od měsíce srpna 2021 do února 2023 včetně, v místě svého bydliště ani v místě bydliště dítěte na adrese ■■■■ úmyslně bez závažných důvodů řádně neplnil svoji vyživovací povinnost vůči svému synovi nezl. M ■■■■ B ■■■■, nar. ■■■■ ačkoliv tato jeho vyživovací povinnost mu vyplývá ze zákona a její výše byla stanovena rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 26. 1. 2011 pod č.j. P 609/2009-70, s nabytím právní moci dnem 16. 3. 2011, částkou ve výši 2.000 Kč, splatnou vždy do 15. dne v měsíci předem k rukám matky M ■■■■ S ■■■■, nar. ■■■■ a dluží jí tak na výživném celkem částku ve výši 40 000 Kč, přičemž si vyživovací povinnosti na syna i její výše byl vědom, neměl závažné zdravotní omezení a bylo v jeho možnostech a schopnostech vyživovací povinnost plnit,

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchal

přechin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 196 odstavce 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odstavce 2 písmene a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Praha-západ podala na obžalovaného návrh na potrestání pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku. Tohoto přečinu se měl dopustit tím, že: „v době od měsíce srpna 2021 dosud, v místě svého bydliště ani v místě bydliště dítěte na adrese [redacted] [redacted] úmyslně bez závažných důvodů řádně neplnil svoji vyživovací povinnost vůči svému synovi nezl. M [redacted] B [redacted] nar. [redacted] ačkoliv tato jeho vyživovací povinnost mu vyplývá ze zákona a její výše byla stanovena rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 26. 1. 2011 pod č.j. P 609/2009-70, s nabytím právní moci dnem 16. 3. 2011, částkou ve výši 2.000 Kč, splatnou vždy do 15. dne v měsíci předem k rukám matky M [redacted] S [redacted] nar. [redacted] a dluží jí tak na výživném celkem částku ve výši 36 000 Kč, přičemž si vyživovací povinnosti na syna i její výše byl vědom, neměl závažné zdravotní omezení a bylo v jeho možnostech a schopnostech vyživovací povinnost plnit.“
2. Hlavní líčení bylo konáno ve smyslu § 202 odst. 2 tr. řádu v nepřítomnosti obžalovaného, neboť obžalovaný se z účasti na hlavním líčení omluvil s tím, že je z finančních důvodů mimo Prahu, kde si zařizuje bydlení. Soud dospěl k závěru, že lze věc spolehlivě rozhodnout a účelu trestního řízení dosáhnout i bez přítomnosti obžalovaného, neboť věc není skutkově složitá a obžalovaný se k věci dostatečně vyjádřil v přípravném řízení.
3. Soud v hlavním líčení provedl veškeré důkazy, které byly potřebné pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr. řádu). Soud podle § 207 odst. 2 tr. řádu přečetl výpověď obžalovaného z přípravného řízení, vyslechl matku dítěte svědkyni M [redacted] S [redacted] a dále provedl listinné důkazy, zejména listiny týkající se osobních a majetkových poměrů obžalovaného a zprávy Probační a mediační služby o dohledu, který má obžalovaný nařízen ve věci Okresního soudu v Benešově spisové značky 1 T 154/2021. Návrhy na doplnění dokazování vzneseny nebyly.
4. Obžalovaný v přípravném řízení vypověděl, že o své vyživovací povinnosti ví, ale neplní ji. Jeho měsíční příjmy činí 3 000 Kč z brigád na černo, které si shání prostřednictvím Annonce. Příjmy měl nízké, vystačily mu na vlastní přežití a stravu, stačí mu jíst konzervy a housky, matka mu dá na jídlo 100 Kč až 200 Kč měsíčně. Kamarád H [redacted] mu poskytuje střeš nad hlavou a tabák. V říjnu 2022 měl výron levé nohy, u lékaře s tím nebyl, za měsíc se mu noha srovnala. Z cigarety utratí cca 500 Kč měsíčně, za alkohol cca 150 Kč měsíčně. V placení výživného mu brání zejména skutečnost, že nemá práci s ubytováním. Se synem se vidí každý měsíc u své matky. Svědkyně S [redacted] vypověděla, že obžalovaný nikdy výživné na syna neplnil, neměl práci, má problémy s alkoholem. Občas se se synem vidí u babičky [redacted]
5. Není pochyb o tom, že obžalovaný je otcem nezl. M [redacted] B [redacted] narozeného [redacted] Jeho matkou je M [redacted] S [redacted] narozena [redacted] Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 26.1.2011, sp. zn. 50 P a Nc 305/2010, bylo rozhodnuto o svěřeni syna do péče matky a obžalovanému byla stanovena vyživovací povinnost ve výši 2 000 Kč měsíčně splatná vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky M [redacted] S [redacted] (viz rozsudek na č. l. 15 až 16). Na základě shodné výpovědi obžalovaného a svědkyně S [redacted] soud má za prokázané, že obžalovaný ve sledovaném období výživné nehradil, ačkoliv mu tato povinnost vyplývá ze

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Karlová

zákona a byla mu konkrétně stanovena rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4, o čemž obžalovaný dobře věděl.

6. Obžalovaný má plnou pracovní způsobilost, je v produktivním věku, nemá zdravotní omezení, a nic nebrání tomu, aby si našel řádné soustavné zaměstnání, byť na nekvalifikované pozici, která by odpovídala jeho základnímu vzdělání. I z podprůměrné mzdy (průměrná mzda činila v roce 2021 částku 37 839 Kč a v roce 2022 částku 40 353 Kč) by obžalovaný byl schopen bez problémů hradit výživné ve výši 2 000 Kč měsíčně. Obžalovaný si z vlastní vůle zvolil způsob života v zásadě bez domova (částečně se zdržuje v [REDAKCE] u kamaráda), sociálního zázemí a jakékoliv výdělečné činnosti, čímž zcela svou výživovací povinnost záměrně a soustavně ignoruje. Dobrovolně se spokojuje pouze s nárzovými brigádami na černo za výdělek pod hranici životního minima. Přitom částka 2 000 Kč na výživném byla vyměřena již před dvanácti lety, je tak na symbolické úrovni a bylo plně v možnostech a schopnostech obžalovaného výživné plnit. Přesto obžalovaný nikdy ani jednou za poměrně dlouhé sledované období téměř dvou let nevyvinul žádnou snahu výživné, byť částečně, hradit. Obžalovaný se nepřihlásil na Úřad práce, nesnažil se získat ani dávky státní sociální podpory. Obžalovaný je povinen vyvinout veškeré úsilí k zajištění výživy svého syna. Poskytování výživného nezaopatřenému dítěti je jednou ze základních rodičovských povinností, na kterou obžalovaný zcela záměrně rezignoval.
7. Oproti podanému návrhu na potrestání soud upravil skutkovou větu ohledně doby, po kterou obžalovaný nehradil běžné výživné, a to podle doručení návrhu na potrestání, ke kterému došlo dne 14.3.2023, čímž došlo k zahájení trestního stíhání. V návaznosti na prodloužení trvání skutku soud zvýšil i dlužné výživné na částku 40 000 Kč.
8. Zjištěné protiprávní jednání obžalovaného soud kvalifikoval v souladu s podaným návrhem na potrestání jako přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se obžalovaný úmyslně dopustil tím, že od srpna 2021 do února 2023 včetně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat svého syna, kdy se tedy jedná o dobu několikanásobně delší než čtyři měsíce, které zákon vyžaduje pro naplnění skutkové podstaty trestného činu zanedbání povinné výživy.
9. V otázce trestu obžalovanému přitěžuje trestní minulost. V Rejstříku trestů má celkem čtyři záznamy od roku 1995 do roku 2021. První odsouzení se týkalo trestných činů proti povinnosti konat vojenskou službu, podruhé byl odsouzen v roce 1997 za porušování domovní svobody a poškození cizí věci k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na sedm měsíců. Poté se obžalovaný žádné trestné činnosti dlouho nedopouštěl, až v roce 2014 byl odsouzen Okresním soudem v Hradci Králové pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, původně uloženému jako podmíněný, který však vykonal od května 2017 do listopadu 2017, neboť trestnou činnost ve zkušební době opakovat. Trestním příkazem Okresního soudu v Benešově ze dne 13.9.2021, sp. zn. 1 T 154/2021, byl obžalovaný totiž uznán vinným přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku (za období jednak od února 2014 do dubna 2017, jednak od listopadu 2017 do července 2021), za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem na tři roky za současného stanovení dohledu. Zkušební doba obžalovanému běží od 28.10.2021 do 28.10.2024. Nyní posuzované trestné činnosti se obžalovaný tedy dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem. Dohled obžalovaný neplní, když se na poslední konzultaci dostavil v říjnu 2022. Předtím se opakovaně dostavil pod vlivem alkoholu (viz zprávy probační služby na č. l. 75, 81).
10. Ze všech výše uvedených důvodů soud nápravu obžalovaného, který je speciálním recidivistou, považuje za ztíženou. Ani jeho doznání soud nepřeceňuje s ohledem na nezvratitelnou důkazní situaci a s ohledem na skutečnost, že doznání se zjevně u obžalovaného nepojí s žádnou sebereflexí, která by jej přiměla k výdělečné činnosti a plnění základní zákonné povinnosti k jeho synovi, ačkoliv k tomu byl intenzivně rok a půl vyzván i probačním úředníkem v rámci dohledu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Karlová

Proto soud má za to, že uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody, by zjevně nevedlo k tomu, aby obžalovaný vedl řádný život (§ 55 odst. 2 tr. zákoníku). Jako trest odpovídající všem zákonným ustanovením (§ 37 až § 39, § 41 a § 42 tr. zákoníku) soud tedy obžalovanému vyměřil nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 6 měsíců, tj. v polovině zákonné trestní sazby § 196 odst. 1 tr. zákoníku, který stanoví trest odnětí svobody až na jeden rok. Soud zařadil obžalovaného pro výkon tohoto trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť nejsou dány důvody pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kolíně. Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V uvedené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku, nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, vytýkány. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch či neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 25. dubna 2023

Mgr. Lucie Kantorová, v.r.
samosoudkyně